

Mulcten. Ligeledes har det forekommet mig, at Billighed taler for, at disse Mulcter tilfalde vedkommende Communes Fattigkasse. Og da jeg saaledes som anført ikke har kunnet slutte mig til Fleertallet, skal jeg blot i al Korthed yderligere antyde de Grunde, der nærmest have ledet mig i denne Henseende.

Fleertallet har jo, som det fremgaar af Betænkningen, forladt de hidtil brugelige Regler for Arbejds Fordeling, og ifødet derfor gjort gjældende, at dette Arbejde i Fremtiden skal, med endeel Undtagelser, som ikke findes i de ældre Love om dette Forhold, være en personlig Byrde, der skulde paahvile Mandspersoner fra 18 til 50 Aar, saa at Forpligtelsen i Fremtiden hverken bliver en personlig eller en Hartkorn-Byrde, men en Mellemting, hvis Begrændsning er meget tilfældig og vilkaarlig, og da en saadan Ordning ikke alene er i Strid saavel med Bestemmelserne i Forordningen af 13de Decbr. 1793 og Forordningen af 20de December 1799, hvis Principer have vundet en vis Hævd i Folkets Bevidsthed, men det tillige er min Overbevisning, at man ved en saadan Ordning skaber Forhold, der aabne Veien for langt større Vilkaarlighed og sfterner sig langt længere fra den sande Forhold, nemlig Styrfen til at bære Byrden, end Tilfældet er, naar man, som i Udkastet, paapeger visse bestemte Factorer, der væsentlig skal tages Hensyn til ved Fordelingen af Arbejdet. Jeg indrømmer, at Snekastning er en Nødvendighed, der fremkommer ved Naturbegivenheder, hvorover man ikke er Herre, ligesom jeg heller ikke misfjender Fleertallets gode Hensigter med den Maade at ordne Sagen paa; men jeg maa paa den anden Side fastholde, at man paa den af Fleertallet foreslaaede Maade aabner Veien for flere Vilkaarligheder og sfterner sig længere fra den sande Ligeleggjørelse i Udsørelsen af dette Arbejde, end Tilfældet er efter det Bestaaende.

Og da Duffet om en Forandring i dette Forhold, efter min Mening, mere søger sin Grund i de Forandringer i Eiendomsbesiddelser, som Udskiftningen siden 1799 har medført, end i Misforholdet med, at der tages et væsent-

ligt Hensyn til Hartkornet ved Fordelingen af dette Arbejde, ligesom det heller ikke kan nægtes, at det jo er Hartkornseierne, der drage den største Fordeel af, at Veien til enhver Tid er farbar, seer jeg deri en Grund mere til ikke at kunne slutte mig til Fleertallet.

Og har jeg saaledes af disse Grunde ikke uden nogen beviist Nødvendighed kunnet bidrage til at indføre et saadant nyt Princip, der i saa høj Grad afviger fra de bestaaende Love og den tilvante Praxis, som man dog i andre Forhold tillægger en ikke ringe Betydning, men er endog stridende saavel imod den Anskuelse, der udtaler sig i Folkethingets Udvælgelses-Betænkning fra forrige Aar, som imod den Anskuelse, der findes udtalt i det langt overveiende Fleertal af de Erklæringer, der om dette Forhold af Indenrigsministeren er indhentet fra Aamtsraadene og Herredsfogverne, der paa saa mange Undtagelser nær billige det i Folkethinget udarbejdede Forslag, hvorved Hartkornet er bibeholdt som en af de Factorer, der skulle tages Hensyn til ved Arbejds Fordeling. Og da jeg heller ikke finder, at Bestemmelsen i Fleertallets Forslag om at lade Arbejdet udføre ved leiede Folk, vil faae nogen synderlig praktisk Betydning, idet den vel neppe kan anvendes, hvor Talen er om nogen betydelig Snekastning, har jeg af disse Hensyn ikke kunnet tiltræde Forslag, der i den Grad ere i Strid saavel med det Bestaaende som med den almindelige Folkemening om dette Forhold, og mener, at Udkastet med de af mig foreslaaede Forandringer i det Væsentlige afhjælper de Mangler, man fortiden har Krav paa, og tillader mig i Henhold hertil at tilraade Thinget at vedtage Regjeringens Udkast med de af mig foreslaaede nedenaførte Endringer.

Som Følge heraf indstiller Fleertallet (Drejer, Groofs, Lehmann, Thalhøjer) ifødetfor det fremlagte Udkast at vedtage et Lovforslag, saalydende:

§ 1.

Enhvert Sognefogeddistrict skal af vedkommende Sogneforstanderskab med Hensyn til